

A legnagyobb kitüntetés

2015. augusztus 19-én Hoppál Mihály megkapta az orosz Földrajzi Társaság N. N. Miklouho-Maclayról elnevezett aranyérmét, alapításának 170. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségen Moszkvában.

Az Orosz Földrajzi Társaságot még 1845-ben alapította I. Miklós cár és már akkor három tematikus osztályt hoztak létre a földrajzit, a statisztikait és az etnográfiait, vagyis a néprajz első szervezeti kerete ez a társaság volt a hatalmas birodalomban.

Az N. N. Miklouho-Maclayról elnevezett aranyérmét 2014-ben alapították és „az etnográfia, az antropológia, a kulturális örökség, vagy a történeti földrajz területén végzett kiemelkedő kutató munka elismeréseként adományozzák” orosz és külföldi kutatóknak, tudósoknak. Külön megtiszteltetés, hogy elsőnek egy magyar kutató kapta a néprajzi elismerést. A másik három kitüntetett – egy amerikai, egy finn és egy kínai kutató – kimondottan földrajzi kutatásokért és az orosz tudósokkal való együttműködésért kapták a Társaság három különböző érmét. A kitüntetetteknek a valódi arany medálokat Sz. K. Sojgu, a Társaság elnöke, orosz hadügyminiszter nyújtotta át, a Moszkva Központjában álló Ritz-Carlton Hotel dísztermében.

Az Orosz Földrajzi Társaságnak a kezdetektől fogva nemcsak tagjai voltak a legnevesebb tudósok, földrajzi felfedezők és néprajzosok, de azoknak a kutatómunkáját és felfedező útjait is támogatták. Így például V. M. Przevalszkijnek az Usszuri vidéken tett útját, majd később V. K. Arszenyev Amúr menti kutatásait finanszírozta a Társaság, együtt az Orosz Tudományos Akadémiával. Később Csokan Valikhanov (aki elsőként írt tanulmányt a samanizmusról) és I. A. Lopatin, valamint D. M. Anucsin kutatásait támogatta a Társaság. Különösen kiemelkedett az expedíciók sorából N. N. Miklouho-Maclay Csendes-óceáni szigetvilágba (1869) és Közép-Ázsiába (1870–1873) tett kutatóútjai. Nem véletlen, hogy az Orosz Tudományos Akadémia Néprajzi és Antropológiai Intézetét éppen N. N. Miklouho-Maclay nevét viseli, és az érem kitüntetettjének kiválasztására ennek az intézetnek az igazgatóját kérték fel.

A Földrajzi Társaság adta ki az orosz etnográfia legrégebbi folyóiratát is, a Zsivaja Sztarina címmel 1890-től (amely sajnos 1916-tól 1996-ig szünetelt), de az Akadémiai Intézetben 1996 után újra indították.

Valerij Alekszandrovics Tishkov szerint ez a medál a legnagyobb kitüntetés egy néprajzos számára, amelyet a világ egyik legrégebbi néprajzi társasága adományozott.